

Hayat beni bıraktı, ben yürüdüm
Yol giderim, yokuş görünür
Yine kendimi zorladım, ruhumu harladım
Korkmam ki, ruh mu ölü?

Hadi vur dibine, hadi çal yenile
Gel, girelim yalanın inine
Haksızlık onun düşer cebine
Görmezden gelenin vay haline

Güneşle gelen yağmuru bekle
Hüzünlerini sil at gitsin, huzur yeşermekte
Ruh ermekte, bedenlemekte
Aklımız seçimlerimize her gün emretmekte

Avuntular gönlümün içinde canlanır
Yaşlandığımı bilsem de, kaybetmem heyecanları
Zaten ömür de bir gün uğurlanır
Temennim onurlarıyla tanımak insanları

Hayat, içinden geleni söyle bana
Çünkü benim içimden gelir, hükmederim satırlara
Aklımı cezbedip doğru yolu göster ki
Kendimi anlatırken yanılmay,m insanlara

Üstünlük tasla, ama gerçeği pasla
Sen yeter ki iste, yerinde sayma
Yalanca hastalanıp benimle kalsa
Mumuna üflerim, etrafımı sarsa

Hayat içinden geleni söyle bana
Hayat kanımdan içeni övme bana

Yine sev dedi, sevmедim, hayat
Yenilen dedi, duymadım, evet
En dibe inip boşluğa daldım
Ama çıkıyorum bak kalmadım orda

Yine gül dedi gülmedim, hayat
Hadi koş dedi koşmadım, hayat
İstediğini söyle, daha kendime varamadım

Olduğum yere çöktüm
Körkütük sarhoş oldum
Düştüm yere lakin, yol tutup hep dik durdum

Ama bana dünden bahsetme
Ruhumu öteye, beriye hapsedme
Geçmişin gölgesini resmedip açtığım beyaz sayfaları kirletme

Bırak tepsiyi kalsın yerinde
Onlar beni büyüttü, izleri ta derinde
Yenilgilerimi harmanlarım bugünle
İnandığımı söylerim, istersen dinle

Hayat nerde cevap anahtarın?
Aradığımı bulucam, bağlansa da yollarım

Sıvadım kolları, tutmasa da ayaklarım
Onurlu kalmak için her gün hakka adımı sayıklarım

Evet yalnızlığa varan kayıktayım
Derin bi ıssızlık var, herhalde kayıptayım
Kollarım yoruldu, rüzgar beni unuttu
Bir kadın aşkını efkarımın hapsine katıptayım

Ey hayat, nasıl bir denizdeyim?
Kızıla boyanmış gene ufkun çizgisi
Kürekleri hırpalayan ellerimin izindeyim
Umutsuzluğa çeker aşkın kör ezgisi

Beni ağlarken görme artık
Çünkü hatıralarımı bi' gölde bıraktım
Evet sevdim, hem de harbiden lakin
Koskocaman deniz çekildi, geldi kuraklık

Kendi alevimde kül oldum
Yenilendiğimi hissediyorum, çünkü gün doğdu
Yeşerdi toprak, evet güneş doğdu
Çizgiler belirdi, acıya alıştım

Hayat içinden geleni söyle bana
Hayat kanımdan içeni övme bana

Yine sev dedi sevmedim, hayat
Yenilen dedi, duymadım, evet
En dibe inip boşluğa daldım
Ama çıkıyorum bak kalmadım orda

Yine gül dedi, gülmedim, hayat
Hadi koş dedi, koşmadım, hayat
İstediğini söyle, daha kendime varamadım

Olduğum yere çöktüm
Körkütük sarhoş oldum
Düştüm yere lakin yol tutup hep dik durdum